Nro 47 i 48

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 21 *Kwietnia v. s.* 1826 *roku.*

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia data gazet sanktpetersburskich jest dnia 13 kwietnia.

NAYJAŚNIEYSI CESARZ i CESARZOWA ALEXANDRA, powróciwszy zawczora z *Carskiego-Sioła*, znaydowali się wieczorem na nabożeństwie wigiliowém przed niedzielą wierzbną, w kaplicy pałacu zimowego, gdzie zgromadzeni byli dwór i osoby znakomitsze. Wczora (d. 11) CESARSTWO ICHMOŚĆ w teyże kaplicy mszy ś. słuchali.

— J. C. W. Wielka Xiężna Jeymość, HELENA, szczęśliwie przybyła do *Moskwy*

— Przez Naywyższy Ukaz z dnia 28 marca, CESARZ JEGOMOŚĆ raczył rozkazać, ażeby termin dwódziesto-pięcioletniey służby, zakreślony do otrzymania orderu woyskowego ś. *Jerzego*, zmnieyszony był do lat 24ch, dla jenerałów i oficerów gwardyi, którym J. C. M. przez rozkazy swoje d. 15 i 20 grudnia 1825 r., oraz 1 stycznia 1826, oświadczył uznanie i zadowolenie naywyższe za dokładność, z jaką oni dopełnili swey powinności w zdarzeniu wypadków dnia 14 grudnia.

— Przez Ukaz d. 23 marca, Rządzący Senat ogłosił postanowienie Komitetu Ministrów, nastałe na przełożenie Ministra Skarbu, a przez JEGO CESARSKĄ Mość potwierdzone, kupcy rossyyscy wszystkich gild będą mogli wywozić do Bessarabii, przez tamożnie i zastawy nad Dniestrem, wszystkie towary i produkta rossyyskie, oraz, wprowadzać do Rossyi wszystkie towary i produkta Bessarabii, wyjąwszy wina i wódki. Co do handlu przewozowego kupców cudzoziemskich z Bessarabii do Rossyi, albo z Rossyi do Bessarabii, także co do wprowadzania win i wódek z Bessarabii, mają się zachowywać trwające dotąd urządzenia.

— Radcy kollegialni, Xiążę *Szyryński-Szychmatow*, dyrektor kancellaryi Ministra Oświecenia Narodowego i wyznań obcych, i *Koziełł* należący do kancellaryi Senatu, wyniesieni na radców stanu.

— P. *W. Whitaker*, mianowany wice konsulem rossyyskim w *Santos*, w prowincyi brezyliyskiey *St. Paul*.

— Hrabia *Woroncow*. Jenerał-Gubernator Nowo-Rossyyski i Bessarabii, przybył do St. Petersburga.

— Z *Odessy* donoszą, iż tam uczynione zostało rozporządzenie, ażeby w różnych mieyscach kraju Nowo-Rossyyskiego robione były obserwacye meteorologiczne, a Dziennik Petersburski ma ogłaszać ich wypadki. — Port tameczny napełniony jest okrętami, przybywającemi z *Konstantynopola*.

KRÓLEWSTWO POLSKIE.

Warszawa d. 23 kwietnia.

(*z Kuryera Warszawskiego.*)

Wczora na posiedzeniu publiczném *Towarzystwa Królewsko-Warszawskiego przyjaciół nauk*, znaydowało się tylu słuchaczów, iż obszerna sala objąć ich nie mogła. Krzesło Prezesa stało próżne. O zasługach ś. p. *Staszica* ze zwykłą wymową miał rzecz w zagajeniu, szanowny J. U. *Niemcewicz*.

Uniwersytet Warszawski poniósł dotkliwą stratę przez zgon ś. p. WJP. *Zygmunta Vogla*, professora rysunków, członka towarzystwa przyjaciół nauk, kawalera orderu *ś. Stanisława*, który po długo trwającey chorobie, onegday z powszechnym żalem licznych wielbicieli, tak jego talentu, jak dobroci serca, przeniósł się do wieczności.

PRUSY.

Potsdam d. 11 kwietnia.

N. C. J. Rossyyski przeznaczyć raczył dla regimentu grenadyerów CESARZA ALEXANDRA, mundur tego regimentu, który należał do Nayjaśnieyszego Zmarłego, i posłał go Królowi. Dnia 30 marca, Monarcha oddał go Deputacyi regimentu; odnowiwszy pamięć świetnych przymiotow tego Wielkiego MONARCHY, pomoce, jakie wyświadczył dla kraju, oraz uczucia szczególne, jakie w ogólności okazywać raczył dla woyska pruskiego i w szczególności dla tego pułku. Król wynurzył nadzieję, iż przykładném sprawowaniem się, regiment będzie się starał zawsze okazywać godnym noszenia imienia CESARZA ALEXANDRA. W kilka dni potym, mundur uroczyście oddany został zgromadzonemu półkowi, przez Xięcia *Karola Meklemburskiego*, jenerała dowodzącego korpusem gwardyi, a wczora do miasta naszego przywieziony został, dla złożenia w kaplicy garnizonowey, pod herbami zmarłego MONARCHY, obok pomnika, poświęconego kawalerom krzyża żelaznego korpusu gwardyi. Dzień wczorayszy przeznaczony był na ten obchod, gdyż d. 10 kwietnia 1814 r.. woyska sprzymierzone, w zwycięztwie, w Paryżu zgromadzone, słuchały uroczystego *Te Deum*, na placu *Ludwika XV*. (*J. d. S. P.*)

NIEMCY.

Od brzegow Menu dnia 7 kwietnia.

(*z Gazety Warszawskiey*).

Xiężna Panująca Sasko-Meiningska, córka Elektora Hesko-Kasselskiego, powiła syna d. 2 b. m.

Xiążę Szwarzburgsko - Sondernhauzenski, ze względu na teraźnieysze okoliczności uwolnił zupełnie swoich poddanych od opłaty od bydła; inne zaś podatki zmnieyszył.

Dnia 21 marca przybył z *Wiednia* do *Frankfortu* znaczny transport pieniędzy. Jest to już drugi wprzeciągu 8 dni; ostatni, podobnie jak pierwszy, przesłany jest do domu *Rothschilda*, a wynosił tyle, co i pierwszy, 26 baryłek, z których każda zawierała 16 t. sztuk krontalarow.

Jarmark we *Frankforcie* nad *Menem* już się prawie ukończył, i był tak mizerny, jak oddawna nie pamiętają. Brak pieniędzy okazywał się widocznie.

Dnia 8 b. m. umarła w Drznie Xiężna *Marya Kunegunda*, ciotka Króla Jmci Saskiego, w 86stym roku życia swego.

WIELKIE XIĘZTWO POZNAŃSKIE.

Poznań d. 17 kwietnia.

(*z Gazety Warszawskiey.*)

Powracający z *Petersburga* JO. Xiążę *Wellington*, Feldmarszałek angielski, przybył tu wczora wieczorem. Wysiadłszy w pałacu JO. Xiążęcia J. K. Mci Namiestnika W. Xięztwa Poznańskiego, gdzie także stała straż honorowa, przyjął

uszanowanie władz i raport służbowy woyska, i udał się do hotelu wiedeńskiego, w którym urządzone było dla niego mieszkanie. Wkrótce potém powrócił na pokoje Jey Królewicowskiey Mci, Xiężney Pruskiey *Ludwiki*, dostoyney małżonki JO. Xiążęcia Namiestnika, gdzie jadł wieczerzą. Dziś rano przed godziną 5tą wyjechał Xiążę w dalszą drogę do *Berlina*.

Austrya.

Wiedeń dnia 7 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiey).

Infant Portugalski, *Don Michał*, od kilku dni nie wychodzi z pokojów swoich; śmierć bowiem oyca mocno go wzruszyła. Miał on zapewnić Margrabiego *de Silva*, posła brezyliyskiego, iż będzie naywierniejszym poddanym swego Nayjaśnieyszego brata, Cesarza *Don Pedro*, teraźnieyszego prawego Króla Portugalskiego.

Turcya.

Stambuł d. 13 marca.

(z Gazety Warszawskiey).

Wielu maytków jońskich przyymuje służbę na eskadrze tureckiey, która się tu uzbraja. Nie słuchają oni wezwania Konsula angielskiego, aby na okręty swoje powrócili, i oświadczają, iż się uważają za poddanych W. Sułtana. Dnia 8 b. m. przybył tu do Pana *Stratford Canning* goniec z *Londynu*, zkąd d. 14 z. m. wysłany został. Słychać, iż W. Sułtan po wystawieniu swojego meczetu w *Tophana* i przybyciu kilku baszów, zgromadzonych w *Adryanopolu*, ogłosi nowy systemat woyskowy. *Zorbana-emiri* ma bydź defterdarem *Nizam Dżedid*, czyli woyska urządzonego na sposób europeyski. Mówią już o utworzeniu korpusu, mającego się składać z 10,000 żołnierzy morskich, którzy ze skarbu brać będą mundury i płacę. Onegday tatarzy przywieźli tu wiadomość o zwycięztwie, odniesionem przez muzułmanów pod *Saloną*. Arabowie mieli odeprzeć woysko Xięcia *Maurocordato* przed *Trypolizzą*.

Donoszą z *Milo* pod dniem 6 lutego, iż rząd grecki wysłał galiotę dla chwytania rozboyników morskich na Archipelagu. Przed 4ma tygodniami, gdy flota grecka płynęła koło *Zante*, Admirałowie *Miaulis*, *Sachturis* i *Kanaris*, wysiedli na tę wyspę, i z będącą tam tayną kommissyą naradzali się względem dostarczenia żywności *Missolundze*. Kommissya ta, na którey czele znayduje się Hrabia *Dionizio Roma* z *Zante*, jest w wielkim kłopocie, albowiem kilka wexlów rządu greckiego do wydziału londyńskiego, wróciło z protestem. Rozterki w Morei zamieniają się prawie w woynę domową. Wielki niedostatek panuje w *Missolundze*. Na początku zeszłego miesiąca wysłano ztamtąd 3,600 kobiét, dzieci i starców do wysp *Petala* i *Calamo*, gdzie są pod opieką Anglii. W *Zante* zebrano 2000 talarów na kupno żywności dla *Missolungi*. Dnia 5 z. m. zaczął *Ibrahim* strzelać do tey twierdzy, co ma trwać ciągle przez dni 30; co 24 godzin rzuca 800 bomb do miasta. Woysko jego składa się z 11 batalionów. Twierdza ta musi się poddać naypoźniey do środka czerwca.

Inny list z *Milo* wyraża: „Na początku stycznia spodziewał się kapitan *Hamilton* przybycia Pana *Stratford Canning* do *Idryi*, i wezwał rząd grecki, aby przeznaczył 10 deputowanych z *Idryi*, *Spezzyi*, *Morei*, *Missolungi* i *Romelii*, którzyby ze wspomnionym posłem angielskim naradzili się względem propozycyi, które im poda. Fregata jego przywiozła tych deputowanych do *Idryi*; oświadczono im, aby Pana *Stratford Canning* upoważnili do układania się z Portą. Dnia 13 stycznia *Maurocordato* i *Zograffo* bawili przez cały dzień na okręcie angielskim u Pana *Stratford Canning*.

Od granic tureckich 30 Marca.

List prywatny z *Tryestu* pod d. 30 marca wyraża: „Odebrano tu wczora doniesienie z *Korfu*, iż twierdza *Missolunga* po długiey walce i nader zaciętey obronie, dostała się nareszcie w moc nieprzyjaciela. Na kilka dni pierwey zdobyli Turcy szturmem *Vassiladi* i inną warownię przy *Missolundze*, a *Ibrahim* basza kazał kopać kanały, aby na tratwach drzewa można było zbliska strzelać do miasta. Nic jeszcze nie wiadomo o warunkach i poźnieyszych wypadkach. „(*Dostrzegacz Tryestański* (*Observatore Triestino*) pod dniem 4 kwietnia nic o tém nie donosi:)

Listy z *Zante*, dochodzące do d. 23 marca wyrażają, iż *Ibrahim* basza, zdobywszy *Anatolico* przypuścił znowu d. 19 marca powszechny szturm do *Missolungi*, lecz dzielnie odparty został. Roszerzła się w *Zante* pogłoska, iż flota grecka wróciła z Idryi do okolic *Missolungi*, co jednak zdaje się potrzebować potwierdzenia.

— *Dnia 4 kwietnia.* —

Wiadomość o zdobyciu *Missolungi* jest bardziey, aniżeli kiedy, wątpliwą. Listy, które towarzystwo przyjaciół greckich w *Paryżu* odebrało ze Włoch i Wysp Greckich, donoszą, iż wspomniona twierdza dnia 20 marca jeszcze się broniła, a nawet otrzymała posiłki. Szczegóły w tey mierze objęte w owych listach, są następujące:

— *Z Ankony 3 kwietnia:* „Wiadomość o zdobyciu *Missolungi* była zawczesną. Listy z *Korfu* pod d. 25 marca wyrażają, iż turcy wycięli 150 greków, broniących się w oszańcowanym kościele, i xięży zamordowali. Nazajutrz warownia *Anatolico* kapitulowała, a mieszkańców jey wywieziono d. 16 marca do *Arta*, a może ich w drodze zabito."

— *Z Santa Maura 22 marca:* „Flota grecka, złożona z 73 okrętów, przybyła do brzegów Etolii. Grecy zburzyli zupełnie warownią *Vassiladi*, przez użycie statku napełnionego prochem, który z rozkazu *Kanarisa* wpadł na miażczyznę przy wałach tey warowni. Wiadomość o postawieniu mostów i rzezi greków nie stosuje się wcale do *Missolungi*; lecz pierwsza tycze się *Anatolico*, a druga *Poros*, skały w stronie wschodniey *Anatolico*."

Gazeta rządowa grecka, wychodząca w *Nauplia* zawiera: „Dowiadujemy się z Morei, iż *Coletti*, członek władzy wykonawczey, ciągnie ku *Patras*, na czele 8,000 moreyczyków; *Konduriotis* udał się z korpusem maynotów do *Motlon* i *Coron*; *Kolokotroni* oblega *Trypolizzę*, a *Nikitas* stoi z woyskiem na granicy Arkadyi. *Fabvier* zajął twierdzę *Karababa*, która jest kluczem do Eubei. Wkrótce turcy będą wypędzeni z tey wyspy."

Korfu d. 7 marca.

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Donoszą przez *Ankonę*, *Tryest* i *Wenecyą*, że *Ibrahim*, poniosłszy klęskę przy *Missolundze*, w pierwszych dniach marca znaczne nad Grekami odniosł korzyści

---

(z Kuryera Warszawskiego.)

Podług listów z *Korfu*, d. 10 z. m. odłączyło się 11 okrętów egiptskich od floty tureckiey, aby przez *Patras* powrócić do *Alexandryi*; w kilka dni poźniey odłączyła się reszta okrętów egiptskich od tey floty i udała się ku południowi, a to, jak utrzymują, dla przysposobienia świeżych zapasów żywności i amunicyi dla armii tureckiey, która wówczas chciała nanowo uderzyć na twierdzę *Missolungi*.

Chociaż doniesiono przez gońców, że Ibrahim już zdobył *Missolungę*, lecz wiele pism zapewnia, że to doniesienie jest zawczesne, a ta wieść rozgłoszoną została po wzięciu warowni *Wasilady*.

Gazety francuzkie donoszą, iż dzień 26 lutego r. b., w którym załoga grecka w *Missolundze* odparła z korzyścią ostatni szturm *Ibrahima*, jest 290 dniem oblężenia twierdzy. Grecy utracili w tey bitwie 486 ludzi.

Hiszpanija.

Madryt d. 30 marca.

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Nadzwyczayny goniec, przybyły dzisia zrana do ministeryum stosunków zewnętrznych, miał przywieźć wiadomość o zaburzeniu, które w *Lisbonie* blizkie jest wybuchnienia. Mówią, że Królo-

wa wyjechała z pałacu *Queluz* do *Koimbry* i że z Brezylii nadeszła wiadomość o wyjeździe Cesarza *Don Pedro* z *Rio-Janeiro*, gdzie stronnictwo republikanskie tak przewagę wziąć miało, iż Cesarz obawiał się o swoje bezpieczeństwo.

Barcellona dnia 4 kwietnia.

W wielki tydzień zaszły rozruchy w niektórych miastach katalońskich. Były żołnierz z milicyi woyska konstytucyynego niósł krzyż w czasie processyi uroczystey; zaledwie to spostrzeżono, powstał zgiełk okropny: rozpoczęła się bitwa i dziewięć osob utraciło życie. Z tey samey przyczyny opalono twarz rakietami niejakiemu *Berges* w mieście Tortoza, obwinionemu o liberalizm. W mieście Vich podburzono pospólstwo przeciw tak zwanym Negros w wielki piątek, a tamteyszy rządca wynikłemi ztąd wypadkami tak został przestraszony, iż natychmiast podał się do dymissyi.

Z powodu rozgłoszonych wieści o wylądowaniu konstytucyynych, przybijanie naymnieyszego statku do brzegu, napełnia mieszkańców trwogą. Dnia 30 z. m. widziano na morzu 38 wielkich okrętow bez bandery; nazajutrz widziano ich równie znaczną liczbę. Sądzą, że to były okręty angielskie, do Lewantu płynące.

Szarańcza zagraża znowu Andaluzyi; wyznaczono Juntę, która się ma naradzać nad jey wytępieniem.

W Madrycie uwięziono Margrabiego *Fideli*, byłego dowódcę rojalistowskich gerylasów i kobietę, u którey znaleziono odezwę Jenerała *Miny*. Mówią powszechnie, że odezwy te są obrótami stronnictwa, liberalnym przeciwnego. Pani *Mello*, którą w pokojach Infanta Don *Carlos* ukrytą znaleziono, a poźniey do Sewilli wywieziono, została deportowaną na wyspy filipińskie.

Odkryto mordercę Jenerała *Ramel*, zabitego roku 1815 w Tuluzie i posłano do Francyi

F r a n c y a.

Paryż d. 7 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiey.)

Król Jmć oświadczył się protektorem utworzonego za *Ludwika* XVIII towarzystwa do rozkrzewienia wiary, i tym celem znaczną summę ofiarował.

Fregata francuzka *Amazone* wróciła do *Tulonu*. Dnia 15 stycznia popłynęła do *Trypolu*, celem skłonienia tamecznego Deja, aby kazał oddać okręty papiezkie, zabrane przez korsarzy Barbaryyskich. Dey przyjął grzecznie oficerów fregaty, kazał im usieść na bogatych krzesłach, i podać każdemu faykę z tytuniem.

Odebrane tu listy z *Zante* donoszą, iż *Reszyd* basza w okolicy Pharsalu (w Tessalii). Kazał zabić 100 kobiet i dzieci greckich. Miał przybyć do *Laryssy*, zkąd chce się udać do *Seres*, dla urządzenia korpusu obserwacyynego nad *Dunajem*.

Dnia 10. I tu także odebrano smutne wiadomości o wypadkach w Grecyi. Listy z *Korfu* pod dniem 24 marca donoszą, co następuje:

„Twierdza *Missolunga* po dziesięcio-miesięcznem oblężeniu dostała się w moc nieprzyjaciela. Dnia 8 marca przypuścił *Ibrahim* basza szturm stanowczy. Niewiadomy jest jeszcze los walecznej osady twierdzy; lecz zdaje się, iż w chwili, kiedy to piszemy, zamordowano tam 10,000 kobiet, dzieci i starców. Co się tycze żołnierzy, pozostało ich tylko 400, którzy mogli stanąć do boju, a od trzech tygodni zabrakło im zupełnie żywności. Utracili wprawdzie grecy naymocnieysze przedmurze; leczposiadają jeszcze warownie *Napoli di Romania*, cytadellę koryntską i ateńską, *Napoli di Malvasia*, góry maynotów, bitne wyspy Idryą i Spezyą, korpus *Fabviera*, floty *Miaulisa* i *Kanarysa*; nie trzeba im więc rozpaczać. Jeśli każde mieysce Grecyi będzie tak wytrwałem i dzielnie bronionem, w tym razie *Ibrahim* wiele jeszcze będzie miał do czynienia.

W nocy z dnia 1 na 2 b. m. zaszły rozruchy między uczniami w szkole sztuk i rzemiosł w *Chalons* nad *Marną*. Znaydujący się tam jenerałowie, prefekt i burmistrz udali się natychmiast na mieysce rozruchu z gwardyą narodową, żandarmeryą i całą osadą. Spokoyność została przywróconą o godzinie 2 zrana. Nikt nie był nawet raniony. Przyczyną tego rozruchu była nadzwyczayna surowość jednego z dozorców.

Izba Parów odrzuciła projekt do prawa o pierworodztwie. Przyjęto wszakże artykuł o prawie substytucyi. *(Kor. War.)*

(z Kuryera Warszawskiego)

Dnia 4 b. m. wyjechał Baron *Strogonow* z *Paryża* do *Petersburga*.

We Francyi trudnią się teraz projektem, aby kanał w *Lanżedoli* został przedłużony nowym kanałem pireneyskim aż do *Bajony*, przez co żegluga może bydź połączona od morza Srodziemnego aż do Atlantyckiego przez południową Francyą.

A n g l i a.

Londyn dnia 6 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiey).

Jedna z dzisieyszych tuteyszych gazet umieściła, co następuje: „Z naywiększym smutkiem donosimy o upadku *Missolungi*, po obronie, która zwróciła na siebie uwagę Europy. Została wzięta szturmem, i całą waleczną osadę wycięto. Wiadomość tę przywiózł statek parowy z *Korfu* do *Marsylii*, a ztamtąd posłano ją przez umyślnego do *Londynu*. Nie wymieniono dnia tego wypadku; wiadomość atoli jest urzędową; lecz nic więcey nad powyższe doniesienie nie obeymuje."

Gazeta *Times* pisze:— „Możemy twierdzić z niejaką pewnością, iż polecono Panu *Stratford-Canning*, aby podał Porcie mocne przełożenie względem woyny z Grecyą, i wkrótce spodziewamy się odebrać w Anglii wiadomość przynaymniey o zawieszeniu broni.

(z Kuryera Warszawskiego)

Utrzymują, iż dyrekcya teatru londyńskiego *Drury-Lane*, zamówiła kompozytora *Mejerbera*, aby dla niey skomponował nową operę,— *Klaude Seurat*, znany szkilet żyjący, o którym już doniesiono, powrócił z Anglii do Francyi.—Jedna z gazet angielskich donosi, iż niedawno pewna kobieta uszła w ciągu 8 godzin 50 mil angielskich czyli 8 niemieckich. Sposob odbycia tey drogi był następujący: wyznaczona jest meta długości ćwierć mili angielskiey, którą szła tam i na powrót po 100 razy.

N i d e r l a n d y.

Bruxella d. 2 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiey).

Gazeta hamburska umieściła następujący list z *Marsylii* pod dniem 20 marca: „Niedawno wrócił tu z *Paryża* jenerał *Livron*; pozyskał wszystko, czego żądał, i nie wątpi, iż wkrótce będzie mógł sprowadzić Baszy Egipskiemu eskadrę, którą chce osadzić oficerami i maytkami francuzkiemi.

Dnia 5 kwietnia.

(z Monitora Warszawskiego.)

Wysłuchanie, które Król Jmć dawał we środę było nadzwyczay liczne, i trwało od południa aż do godziny 7 wieczor. W prowadzono wielu urzędników, osób prywatnych, i kilku xięży katolickich. Do takowego publicznego wysłuchania nie trzeba żadnego poprzedniczego zgłaszania się, ani żadnych formalności. Każdy przybywa, każe się wpisać, idzie do sali wstępney i z kolei stawi się przed Królem Jmcią, który każdego z oycowską dobrocią przyymuje i słucha.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora
Andrzey Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 21 kwietnia v. s. *Roku.* 1826

1 Tadeusz Weysenhoff b. Marszałek powiatu Rzeczyckiego i Kawaler, będąc zbiegiem różnych nieprzyjaznych okoliczności do tego stopnia doprowadzony, że dzisiay nie jest w sposobności swym rzeczywistym Kredytorom gotowemi uiścić się pieniędzmi; dbając zaś o ich los, i razem chcąc uniknąć ogromnych wydatkow, jakie nieodstępnie towarzyszą wszystkim Exdywizyom, postanowił za pośrzednictwem układow rzecz tę ogólnie o wszystko kończyć, w tym więc celu zaprasza wszystkich swych Wierzycieli, izby raczyli albo sami przybyć, albo Plenipotentow umocowanych na dzień 9 maja idącego roku do majątku Rybniszek w Powiecie Rzeczyckim położonego przysłać, gdzie w obecności onych, jakie tylko mogą bydź naystosownieysze środki do dopełnienia satysfakcyi tymże Wierzycielom, że wszystkich użyje JW. Marszałek Weysenhoff naymocniey zapewnia, a tak gdzie idzie o los i dobro Kredytorów nie powinni podanego projektu odrzucać; dla tego czeka ich przybycia na czas udeterminowany. Datt 1826 apryla 15 dnia z mocy poruczenia takowe uwiadomienie oddająо do Kuryera Litewskiego podpisuję Jerzy Burba Assesor Sądu Głównego.

Wolno drukować dnia 15 kwietnia 1826 roku Cenzor Ignacy Reszka.

---

1. JW. Jenerał Major Berchman 2, Naymiłościwiey nadaną sobie arendę na lat 12, część Starostwa Markowskiego i dzierżawę Miedziany, leżące w Gubernii Wileńskiey w powiecie Oszmiańskim, życzy odstąpić prawo swoje komu się podoba zupełnie na wszystkie przerzeczone lat 12, zatém Panowie życzący kupić takową arendę, mogą dowiedzieć się o cenie u jego plenipotenta, który znaydsje się w mieście Wilnie i mieszka na UlicyNiemieckiey w domu żyda Michela pod N. 271.

---

1. Niżey podpisany za prawem wieczysto przedanym przez WWJPaństwa Antoniego i Julią z Narkiewiczow Konopkow, Adwokatow subselliow Wileńskich w r. teraźn. 1826 mca marca 5, dnia dattowanym, a d. 9 mca apryla tegoż roku w Sądzie Głównym Lit. Wileńskim 2go Departamentu przyznanym, nabywszy wiecznością kamienicę w mieście Wilnie na Szklanney Ulicy pod N 216 dawniey, a 44 teraz sytuowaną, i spełniwszy Intromissyą, ma za obowiązek ostrzedz, izby nikt na tęż kamienicę, jako przeszłą do aktorstwa niżey podpisaney, żadney summy, wybywcom nie kredytował, i ewikcyi nie opisywał. Cypka Hirszowa Jonasewiczowa.

Dozwolono drukować d. 20 kwietnia 1826 r. Cenzor Radzca Stanu Ignacy Reszka.

1. Pantalion angielski, mahoniowy, nowy z sześciu oktawami i mechaniką, jest do przedania, w domu JPana Maxa, na Trockiey ulicy, u mieszkającego tam fortepjanisty Noaka.

---

1. Podaje się do wiadomości publiczney iż majątek Janopol zwany, w powiecie Trockim w parafii Olickiey nad rzeką Niemnem położony; zawierający dymow 47. a ziemi naylepszey włok sto kilka, za odpowiedną cenę przedaje się, chcący zaś takowy majątek nabyć, może się zgłosić do Karola Moyzela, mieszkającego w domie Uniwersyteckim przy sali anatomiczney na ulicy Spaskiey położonego.

Dozwolono drukować. Dnia 21 kwietnia 1826 roku. Cenzor Radzca Stanu Ignacy Reszka.

---

2. Po każdodziennym odraczaniu Sądow i oczekiwaniu na Remissę z Litewsko-Wileńskiego Głównego Sądu drugiego Departamentu, azali w dziele konkurssowym szlachty Maryanny matki i Konstantego syna Meierow, ma bydź odkład sądownictwa do ukończenia dzieła w Rządzącym Senacie w kategoryi z WW. Sorokami wedle życzenia dziedzicow Meierow, czyli też ma bydź konkludowane dzieło ninieyszey Exdywizyi, gdy ostatecznie w dniu dzisieyszym przez obecnie znaydujących się na Sądach W. Konstantego Kamieńskiego Regenta aktora rzeczy, a także W. Jana Czarnockiego Plenipotenta, w imieniu aktorow swych działającego, zostało doniesionym, że remmissa w Sądzie Głównym Wileńskim drugiego Departamentu iuż zakroczyła, i że kontynuacya takowego konkursowego dzieła iest zadeterminowana, z tą tylko różnicą, że maiątek ziemny WW. Meierow Dowmontyszki, nie iuż w taxie doczesney, iak dekret Ziemski Wiłkomierski zadeterminował; lecz w taxie wieczney na usatysfakcyonowanie wierzycieli Meierowskich ma bydź rozdzielony, oraz że następne intraty z drugiego maiątku, Kursze zowiącego się, pod procederem w Rządzącym Senacie będącego na odpowiedzialności Sądu ubespieczone bydź maią, stąd więc racyą nieprzedstawionego w Sądzie Głównym Wileńskim niedawno zakroczonego rem missyinego dekretu, lubo dalsze szczegoły do wypełnienia temu Sądowi przyporuczone, dostatecznie wiadome bydź niemogą. Gdy wszakże zbliżaiący się termin dnia 23 idącego dopiero miesiąca, kończący się arędowney W. Konstantego Kamieńskiego maiątkow konkursowych Dowmontyszek i Kursz tenuty, że te nadal bez należnego urządzenia pozostawać niemogą, zaymuie sądową uwagę, a z liczby obecnych dopioro na Sądzie stron srzodki do urządzenia temiż maiątkami przedstawione niezostały, Sąd więc taxatorsko exdywizorski do zamiaru uczynienia postanowienia względnie następnego obrótu tychże Maiątkow w iakiey nadal administracyyney lub też arędowney zostawać maią possesyi, postanowił na dzień 26 idącego dopioro roku i miesiąca wezwać wszystkich kredytorow i pretensorow WW. Maryanny matki, i Konstantego Sędziego Ziem. syna Meierow, a także dalsze strony którzyby do zadzierżawienia lub administrowania powyższemi, konkursowemi maiątkami mieli zamiary, izby w tym dniu do miasta Wiłkomierza na sessyą sądową z dostatecznemi i obiektowi rzeczy odpowiedniemi kaucyami iawili się, w iakim czasie stosownie do potrzeby i okolicznościow z dzieła wynikaiących, wedle punktow w owym czasie postanowić się maiących, że takowe possesye oddane zostaną, Sąd tenże Exdywizorski zawiadamiaіąc o takowem swym przeznaczeniu kogo to interessować może przez gazetę Kuryera Lit: ogłosić zadeterminował. Działo się w mieście Wiłkowierzu roku 1826 miesiąca apryla 13 dnia.

Onuffry z Klimonttów Klimowicz Sądu Ziem. Prezydent.

Justyn Mikulicz. Z. P. Wileń. Exdywizor.

Anioł Kniaź Zagiełł Pisarz Ziem. Ptu Wiłkom.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 47 i 48

Wilno dnia 21 kwietnia v. s. 1826 Roku.

2. Sąd Ziemski Powiatu Lidzkiego zaiąwszy się Rozdziałem maiątku W. Józefa Narbutta Starosty Trabskiego, kiedy w upływie kilka miesięcy nie doczekuie się od wszystkich kredytorow przedstawienia pretensyow i stosunkow, a od tych, którzy przez produkta przystąpili ku odkryciu onych, remonstracye w działaniu nad to powolnym do takiego stodnia przerwy czasu odbywały się, iż częstokroć sessye bezczynnie przechodziły. Z tego powodu unikaiąc podobnych zwłók w następności mianowicie w zbliżaiących się odpowiedziach i w zbiianiu, wzaiemnych zarzutow przez replikowe głosy, ostrzega, iż od dnia dwudziestego szóstego teraznieyszego miesiąca apryla roku idącego 1826 porządkiem odbytych produktow nie innych doniesień słuchać będzie, iak ostatecznie z petytami na piśmie podać się powinnych, że ktokolwiek z kredytorow do tegoż terminu nie obiawi pretensyow w sposobie pierwszego przyiścia, ten nie inaczey rzecz swoią przełożyć zostanie zdolnym, iak bez powtórzenia pisma przez ieden tylko głos obeymuiący prożby finalne; że iak takowe srodki przedsiebiorą się i w myśl remissy i w obiekcie spełnienia wyszłych ukazow ku nayrychleyszemu sprawy ukończeniu, tak na przypadek uchybienia akuratności i postrzeżenia niegotowości czy ze strony dziedzica czyli też ze strony którego z kredytorow po odrzuceniu wszelkich wymówek wszystkie pretensyyne ich dopominki za opuszczone uważać się będą i wiecznemu upadkowi oddadzą się. A ile dopiero Sąd Ziemski bez przerwy przyjmować każdodziennie kredytorow dowodzenia i dziedzica usprawiedliwienia się, niemniey ułatwiać akcessoryine czynności nie zaniedba, tyle od naznaczonego terminu na wysłuchanie ostatecznych probacyow oprócz dniow świątecznych i uroczystych ciągłego zasiadania nie ubliży. Ku czemu dla odbywania z kolei przełożeń przepisany w protokule znayduie się porządek. Działo się na sessyi sądowey roku 1826 miesiąca apryla 2 dnia w Lidzie.

Prezydent Ziem: Lidzki i Kawaler Stanisław Adamowicz.

Sędzia Ziemski Powiatu Lidzkiego Ludwik Baliński.

Sędzia Ziemski Ptu Lidz. Kawaler Heronim Skinder.

Sędzia Ziemski i Graniczny Pttu Lidzkiego Józef Henszel.

Jakub Różyc Halicki Pisarz.

Regent Fabian Szukiewicz.

---

2. Folwark Mazuryszki dwie mile od Wilna położony, maiący wysiewu beczek 15 w każdey zmianie, ludzi ciągłych 19 po 4 dni w tygodniu panszczyzny służących z uprzężą, po dwanascie gwałtow w roboczym czasie. Ziemi włok pięćdziesiąt a między niemi lasu na budowlę sosnowego włok sześć i na opał włok kilka, siana wozow sto piędziesiąt, gotowego grosza guro tysiąca złotych. Ogrod szpacierowy i fruktowy piękny, zabudowanie dosyć dobre potrzebuiące trochę reparacyi, pozycya piękna, iest do przedania, ktoby życzył nabydź ony raczy skomunikować się z dziedzicem tego maiątku, w domu Zawela na zarzeczney ulicy.

Wolno drukować dnia 15 kwiet. 1826 roku Cenzor Ignacy Reszka.

3. Niżey podpisany ma sobie za obowiązek przez niniejsze doniesienie uwiadomić, iż utrzymując od wielu lat w domu WW. Müllerow restauracyą, tak dla osob mieyscowych, jako też dla podróżnych, postanowił odmienić swoje mieszkanie od teraźnieyszego św. Jerskiego terminu, i przenieść się do domu Symsona na ulicy Niemieckiey pod N. 312 sytuowanego. W jakowym domu otworzona już będzie restauracya od dnia 18 apryla teraźnieyszego miesiąca 1826 roku, pod nazwaniem *Hotell Petersburski*, w którym znaydować się będą dla podróżnych osob pokoje do najęcia w proporcyą potrzeby każdego na porę jedną, tygodniowie lub miesięcznie, za pomierną cenę. Również ktoby sobie życzył ugodzić stół do swego mieszkania, nayłatwiey się umówić może z niżey podpisanym.

Józef Malinowski.

---

3. Przybyły do miasta Wilna Jakób Wittyng rodem z Frankfortu nad Menem (Degardier sukien) zawiadamia, że po uczynionych już tu próbach ma zamiar przyymować sukna różnego gatunku, kazimierki, sukna czerkaskie, szale sukienne, do Degardierowania przez maszynę, czyli do ugręplowania na nowo lustrowania, i postawienia na stopień jak w przódy sukno było; ręcząc za byt towaru, iż suknu nieszkodzi, owszem ona potęży, i że tyle tylko ustępuje się ile u krawca w robocie. Życzący mieć sobie od jego roboty, raczą udać się do JP. Strauza rękawicznika w domie JO. Xięcia Giedroycia, przy wielkiey ulicy, i poruczyć one za znakiem lub rewersem; cena od arszyna po kop. 25 srebrem.

Jakób Witting.

---

2 Młynek co do machin naylepiey urządzony, z udzielnym mieszkaniem, do dziedzictwa Sztatskiego Sowietnika Spitznagla należny, w mieście Wilnie, nie daleko młynu uniwersyteckiego położony, od dnia 23 teraźnieyszego mca jest do zaarendowania. Ktoby życzył wchodzić w umowę, może zgłosić się do Regenta Tynkhauza, mieszkającego w domu Bartoszewiszow przy ulicy Skopowka pod N. 182.

---

6 Podaje się do wiadomości od niżey podpisanego, że ma do sprzedania dwa pantaliony, jeden z angielską, drugi z wiedeńską mechaniką, fabryki warszawskiey roboty Leszczyńskiego w naylepszym gatunku i naynowszym guście, które można widzieć w każdem czasie w mieszkaniu Pana Lichtensztejna, i o cenie onych w domu Minkiewicza na ulicy Sawicz pod N. 54 dowiedzieć się.

Schmuel Chaim Klaczko.

Wiadomość tycząca się licytacyi merynosów w sławney owczarni Mögelińskiey.

2 Licytacya Merynosów rassy elektoralney tak tryków jak i macior w Mögelinie, w sławney owczarni JW. Radcy Stanu Dworu Pruskiego a Thaera odbędzie się pod dniem 5 i 6 maja n. s., pod temiż samemi warunkami co i w roku poprzedzającym, a które w rocznikach Mögelińskich w tomie XV k. 243 opisane znaydują się. Otrzymawszy to uwiadomienie w liście prywatnym od tego znakomitego męża, poczytuję sobie za naymilszą powinność donieść o tem do wiadomości

publiczney, przekonany bowiem jestem, że targi te z największą rzetelnością i zaufaniem odbywają się pod okiem tego szanownego oyca rolnictwa. Co się zaś dotyczy czystości rasy, dobroci gatunków i cienkości welny, owczarnia Meglińska bez wątpienia trzyma mieysce naypierwsze między wszystkiemi (mnie znajomemi) za granicą owczarniami. Co tylko przemysł i pilność przy naygruntownieyszych znajomościach zwierzęcey natury dokazać może, to zrobionym zostało w owczarni Megelińskiey. Dla tych to pobudek, a nie dla żadnych innych, ośmieliłem się publicznie zalecić tę owczarnię, gospodarzom naszym trudniącym się hodowaniem owiec: jeżeliby więc kto życzył sobie nabyć z tey owczarni bądź pewną liczbę tryków dla poprawienia rasy, bądź macior dla utworzenia nowego gniazda, a nie mógł się osobiście udać na naznaczony czas do wspomnionego mieysca, może żądać listownie, aby mu zalicytowano żądaną liczbę macior lub tryków. Ułatwienie wszelkich trudności i wybor jak naylepszych zwierząt przyymie na siebie P. Erazm Dobrowolski, znaydujący się w tym roku w instytucie Meglińskim, skoro do tego listownie uproszonym i umocowanym zostanie. Pieniądze można posyłać przez którego kolwiek z Bankierów Berlińskich pod jego adressem lub pod adressem samego Thaera.

Przy licytacyi cena nayniższa zakłada się 15 talarow, która dochodzi do 50 i wyżey za jednego tryka, a za maciorę do 30 tal. Zalicytowane barany można zaraz po odbytey aukcyi zabrać azatem jeszcze przed stryżą, lecz można zostawić do końca czerwca i w tym razie runo zostaje przy dawnieyszym właścicielu, który ręczy za dobre utrzymywanie i wszelkie risico przyymuje na siebie. W tym ostatnim przypadku dosyć dać zadatku czwartą część wartości zalicytowaney, ale po skończonym terminie t. j. na ostatni dzień czerwca, należy barany zabrać pod utratą zadatku.

Matki zostaną koniecznie dla wykarmienia jagniąt aż do połowy czerwca, azatem po ostrzyżeniu dopiero można je będzie zabierać. Także do tego momentu właściciel Megelina przyymuje na siebie risico, i ręczy za ich dobre utrzymanie.

Życzący więc mieć zalicytowaną pewną liczbę owiec z owczarni Megelińskiey oznaczy: a) naywyższą cenę do jakiey można licytować, b) opisze własności zwierząt jakieby sobie szczególniey życzył mieć w swojey owczarni; c) wymieni w jakim czasie zechce je odebrać; d) summę zamierzoną odeszle do jednego z Bankierów Berlińskich bądź na ręce samego Radcy Stanu Thaera, bądź na ręce W. Erazma Dobrowolskego.

Sprowadzenie zalicytowanych owiec nie jest tak trudnym jak się na pozor zdaje, wreszcie można uprosić P. Thaera, ażeby w terminie jakim oznaczonym kazał swojemu owczarzowi przystawić ich do granicy Królestwa Polskiego. Transport ten więcey nie będzie kosztował nad pół rubla od sztuki.

Odległość Megelina od miasta stołecznego Berlina wynosi do 7miu mil niemieckich. Aukcia zaczyna się o godzinie 10 zrana i trwa przez cały dzień.

Michał Fryczyński Nauczyciel gosp. wieyskiego przy Lyceum Wołyńskim.

---

3 Mateusz i Elżbieta Szteynowie, dają wiedzieć niniejszym pismem wszystkiem, mogącym mieć pretensye do folwarku Klaryszek, w powiecie Trockim, w parafii barbaryskiey położonego, a do dziedzictwa W. Leona Tomaszewicza Skarbnikowicza należącego; iż oni z tymże dziedzicem Klaryszek wchodzą w umowę o zastawną possessyą tego to folwarku, poczynać się mającą w roku teraznieyszym 1826 miesiąca kwietnia 23 dnia, skutkiem którey, i pieniądze umówione W. Tomaszewiczowi zaliczone będą; żeby więc pretensorowie rzetelne swe należności, przed tym czasem czy to w Klaryszkach, czy też w mieście Wilnie, w Kancellaryi Aktowey Grodzkiey objawić raczyli dziedzicowi, dla przyjęcia od zastawników pieniędzy, wzmienieni Szteynowie małżonkowie wzywają i proszą. Wilno roku 1826 miesiąca kwietnia 3 dnia.

Dozwala się drukować powyższe wezwanie Cenzor Ignacy Reszka.

---

3 Dekretem Sądu Ziem: Pttu Rosienskiego 1825 r. czerwca 26 dnia ogłoszonym, zadeterminowana została Taxa i Exdywizya majątku Ławżow w Powiecie Rosienskim położonego i wszelkiego funduszu zeszłego Macieja Wróblewskiego adwokata Sub-ell: Rosien: i JPP. Antoniego i Katarzyny z Eymutowiczow Legaczynskich, przewodnictwem którego Sąd Taxatorsko Exdywizorski w roku teraznieyszym 1826 stycznia 11 dnia zareassumował czynność sobie poruczoną, lecz kiedy dotąd żaden z Kredytorow tychże Wróblewskiego i Legaczynskich nieprzedstawił do konkursu pretensorstwa, przeto przez niniejszą potrzykroć zamieszczającą się w Kuryerze Litewskim awizacyą, zawiadamia wszystkie strony interessowane iż od dnia 10 maja roku teraznieyszego zaymie się ostatecznym rozbiorem tey sprawy, i bez żadnego odkładu biorąc oną w namowę na niejawione pretensye amissyą zapisze i oczewisty ogłosi wyrok. Datt 1826 r. marca 8 dnia w Rosieniach.

Stanisław Olechnowicz Prezydent Ziemski Rosienski.

Alexander Bochdanowicz Sędzia Z. P. R.

Ignacy Jatowtt Regent Ziem: Pttu Ros.

---

3 Roku ninieyszego 1826 miesiąca Maja 17, 18. 19. dnia, a jeśli potrzeba przedłużenia Targu wymagać będzie, to i 20, wybywać się będą wiecznością przez Urzędową Licytacyą w mieście Rydze, w Sądzie Nadwornym Gubernii Inflandzskiey, dobra zmarłego JW. Antoniego von Lowiza Rzeczywistego Radcy Stanu, Panten zwane w Powiecie Rygskim w Parafii Salisburskiey położone, a Dalen, Pulkarn, i Kezaw zowiące się w tymże powiecie w paraffii Dalenskiey ze wszystkiemi do nich przynależnościami oraz z bydłem i ruchomością gospodarską, i przeto następcy zmarłego Von Loviza; życzących nabyć takowe dobra nader zyskowne tak z powodu położenia nad rzeką portową i o wiorst 10 od miasta Rygi, jako korzystney łowby Minogow, zyskownych dochodow z karczem i młynow, urodzayney ziemi, obfitey ilości łąk i innych wielu zalet, o terminie do Licytacyi przeznaczonym ninieyszym zawiadamiają.

Z polecenia Sukcessorów Pełnomocnik Gasper Dąbrowski.